

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm
Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei
mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda,
tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones
humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacmenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

IV. Quæ sit forma ad consecrandam Eucharistiam requisita, & quis verus &
proprius verborum illius sensus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

SECTIO IV:

*Quæ sit forma ad consecrandam Eucharistia
requisita, & quis verus & proprius ver
borum illius sensus.*

DOCEST S. Thomas q. 78 a. 1. formam ad Sacramentum hoc conficiendum requisitam in eo consistere, cérdos eadem verba super materia panis ac vini proferuntur quæ à Christo Domino illud instituente, panemque corpus suum ac vinum in sanguinem convertente prouidentur: nimis super pane: *Hoc est corpus meum;* & super vino: *Hic est calix sanguinis mei,* &c. Quibus verbis Ecclesiæ Romanae consuetudine à S. Petro Apostolo rivata ut observatidem S. Doctora. 2. ad 5.) inter se hæc coniunctio, *enim,* quæ non est de forma huius cœssitate, sed tantum ut verba ipsius consecrationis liori sensu cum antecedentibus cohærent.

Hæc autem doctrina expressis verbis traditur in Eug. & in Catech. Rom. part 2. cap. 4. & huic etiam scripsierunt unanimiter SS. Patres, ut S. Greg. Niceneus Catechet. cap. 37. ubi dicit quod Panis sanctificatur ab eo (sicut dictum est) transmutatus nemppe ab isto; hoc est corpus meum, Tertull. lib. 4. cont. Marcionem, Panem qui accepimus Christus fecit corpus suum dicendo Hoc corpus meum. Et S. Ambros. lib. 4. de Sacram. cap. 4. consecratio, inquit, fit verbis Domini: & ubi ventum est, sanctificatur venerabile Sacramentum, iam non suis sermonibus cérdos, sed Christi sermonibus utitur.

Confirmari potest eadem doctrina ex antiqua & significativa Ecclesiæ praxi, quæ statim post prolationem super Longum dictorum verborum ostendit venerabile Sacramentum opini populo adorandum, ut videre est in Canone Missæ obsecrante.

quem multis ante saeculis ab ipsa Ecclesia institutum esse declarat Concil. Trid. Sess. 22. cap. 4. Vnde sequi docet Gamachæus id q. 78 c. 1. hanc doctrinam esse de fide, nec in heresi negari posse, qui etiam capite 2. observat non solum verba, quæ in consecratione sanguinis proferri solent, ad formæ substantiam pertinere, sed tantummodo ista: *hic est calix sanguinis mei*; alia vero quæ sequuntur, esse tantum de necessitate præcepti; proindeque absque gravi peccato omitti non posse; quamvis si omitterentur, nihilominus consecratio ipsius sanguinis validè conficeretur: quod etiam ante illum docuerunt Mag. sentent, Bonav. Albert. Alensis, Ioannes Major, & alii quos ibi citantur.

Quod spectat ad verum & proprium illorum consecrationis verborum sensum. Quæres 1. an debeant intelligi recitatione tantum seu materialiter, an vero significative, seu formaliter: seu an sacerdos verba illa proferat animo oculum referendiverba ab ipso Christo in huius Sacramenti institutione usurpata; an etiam animo exercendi significationem illorum, & consecrandi seu convertendi panem & vinum in corpus & sanguinem eiusdem Christi.

Resp. cum S. Doctore utroq; modo proferri: recitatione uidem, ut constat ex his verbis canonis: *Qui pridiè quam asteretur, accepit, &c.* quibus sacerdos narrat, quid Christus Dominus in huius Sacramenti institutione fecerit, & iherit. Proferri vero etiam significative præter S. Thomam & alios Alensis, S. Bonav. Scotus & alii apud Suarez: & obligitur ex eo quod in Dec. Eug. declaratur sacerdotem persona Christi loquentem hoc confidere Sacramentum; non loqueretur autem in persona Christi, si tantum arraret & recitaret id, quod dixit Christus.

Quæres 2. quid in illis verbis consecrationis propriè & significet pronomen *Hoc & hic*.
Longum & superfluum esset, referre omnes heretico-entim opiniones de significatione pronominis illius, nam Misit observat Gregorius à Valentis, octoginta & amplius inter-

interpretationes absurdissimæ & falsissimæ in eorum resp. reperiuntur. Varia quoque sunt Doctorum Catharorum corum explicaciones, qui tamen in eo ab hereticis sequi, inferunt, quod hic licet inter se divisi, & male cohaerendum, convenient nihilominus in rei scienda & deneganda versa unam substantiationem panis & vini in Christi corpus & sanguinem; illi vero eam constantem afferant, immo tanquam resp. de credendam supponant. Omissis igitur etiam vanitatis alias Catholicorum interpretationibus, omnium certi verbo, videatur esse illa, quam afferit S. Doctor nimirum per horum nomen, *Hoc vel hic*, nihil demonstrari, quod sit eo tempore & pro re quo profertur, sed id, quod est in fine prolationis, et in veritate, prædictamque locutionem intelligandam esse cum prædicata ultimum instans prolationis verborum.

Hæc autem S. Doctoris explicatio duplici modo istib. diligi potest: prior est, ut pronomen illud accipiatur. Quæstantive saltem in forma consecrationis panis & peresse possit significetur substantia corporis Christi (quæ erit subvenientie cibis panis in fine prolationis formæ) confusa tamen eo pronomine designata; & per prædicatum huius sciat, est distinctionis distinctius expressa. Posterior modus, quæsse quentur Ioannes Major in 4. dist. 8. q. unica & Maldon. Resp. in cap. 26. S. Matth. est, ut prædictum pronomen sumum, qualiter adjectivè, ac proinde ut eodem modo hæc Christum qui intelligantur: *Hoc est corpus meum*; atque si quis dicat em quod est *Theaurus meus*; & sicut etiam Pater caelstis de eundem a Christo Domino dixit, *Hic est filius meus dilectus*; que corpus exterior sensu præsentim intelligi debet forma consecrationis sanguinis, cuius verba transtulit interpres mes per prænomen adjectivum demonstrativum: *Hic est calix qualis sanguinis mei*.

Quæres 3. quo sensu in verbis illis consecrationis hinc pienda sit copula, est; heretici enim contendunt eam quæ accipiendam esse pro significat, quam ad rem varia erit quæ ad præteris exempla proferunt, in quibus eo sensu accipiendatur, ut 1. Corinth. 10. *Petra era Christus*, id est [ut inquit] *pater significabat Christum*.

u. Resp. 1. quamvis verum esset, aliquando in scripturis
verbū substantivū sic accipi; inde tamen nullo modo
cīsequi, illud in verbis consecrationis eo sensu esse accipi-
remendum; cū neque à SS. Patribus, neque ab Ecclesia uni-
versa unquam sic acceptum fuerit, ut constabit ex ijs quæ
consecratione sequenti dicentur.

Q. Resp. 2. falso esse, illud verbum substantivum, sī, in
vaniis aut etiam prophanis litteris unquam accipi pro-
rū verbo significare: in omnibus enim allegoricis aut meta-
perphoricis locutionib; quæ affirri possunt [ut recte obser-
vat & probat Maldonatus suprà] si quæ figura est, non hæ-
si p̄t in verbo, sī, sed vel in subiecto enunciatiōnēs, vel in
prādicato; verbum enim, sī, semper aut substantiam, aut
solam extremonū unionem significat, ut docuit Aristot.
in lib. de interpret. cap. 3.

Quæres 4. quomodo hæc consecrationis forma vera
possit: prius enim requiritur rem aliquam esse, quām
subveram esse propositionem quæ affirmat illam esse; forma
autem consecrationis, cū efficiat illam rem quām enun-
ciat, est illa prior, & ex consequenti falsa; cū significet id
quod nondum est.

R. Resp. ex S. Doctore hanc esse differentiam locutio-
sum, quæ vim significativam solummodo habent, & ea
sum quæ habent vim effectivam? quod illæ supponant
icāem quam enunciant, jam esse: hæc verò illam efficiant:
e quāde ad veritatem formæ consecrationis, per quam v.g.
quæ corpus Christi ponitur sub speciebus panis, sufficit, quod
oneadem duratione reali, qua significatio ejus completetur,
es n̄ es per eam significata & enunciata talis à parte rei sit,
qualis esse significatur & enunciatur: quod cum in forma
illa reperiatur [ut constabit ex dicendis Sectione sequen-
tia] hinc sequitur illam veram esse.

Quæres 5. & ultimo, quo sensu intelligi debeant verba
a quæ ad consecrationem sanguinis Christi Domini adhi-
cipiuntur: Hic est calix sanguinis mei, novi & eterni Testamenti,
qui mysterium fidei, qui pro verbis & pre multis effundetur in remis-
serem peccatorum.

Lam.

Iam diximus non omnia illa verba esse de esse consecrationis, sed hæc tantum, (*Hic est calix sanguinis mei*) ea vero quæ sequuntur, per traditionem à S. Petri Apostolo (qui Romanæ liturgiæ author fuit) accepta docet Leo 9. in Epist. ad Michaëlem imperatorem cap. & S. Thom. a. 3. fuisseque addita verbis essentialibus mæ ad expressius significandam virtutem ipsius sanguinis Christi, qui quidem ut explicat S. Doctor pro nobis T. quis est, primò ad conferendum nobis jus hæreditatis 4. quæ juxta illud Hebr. 10. *Habentes fiduciam in introitu sancti est*, quod in sanguine Christi; & ad hoc designandum, dicitur, *in idem, aeterni Testamenti Ius enim ad hæreditatem per testum Patris secundum acquiritur Secundò ad justificationem & sanctum pro nobis tem conferendam, cuius initium, fundamentalia & radix est fides* / ut loquitur Concil. Trid. Secc. cap. 8. & ideo subditur. *Mysterium fidei. Tertio panis a movenda ipsius gloria & justificationis impedimentum alienum scilicet peccata juxta illud Hebr. 9. Sanguis Christi tantum dabit conscientiam nostram ab operibus mortuorum: & qui Christi ad hoc subiungitur: qui pro vobis & pro multis effundit* Tert. remissionem peccatorum. *Tro multis, id est, pro omnia panis quantum est ex parte ipsius Christi, ut explicant Euseb. fin. & Theophyl. apud Maldonatum suprà; vel Promissione est pro solis prædestinatis quantum ad fructum & eis secundum, prout à nobis explicatum est priori huius* De veritate tract. 5. cap. 6. Sect. 5. *Effundetur, vox Graeca, in Evangelistis Matthæo, Luca, & Marco est praesens temporis, significatque effundi sanguinem, id est, offerendi libari in ipso Missæ Sacrificio; versio tamen communis quæ est futuri temporis, refertur ad effusionem in sanguinis quæ in cruce futura erat, quando haec Christus protulit; & hanc Ecclesia retinuit, ut significaret* N. O. *Sacrificium illud quod in altari offertur, & illud quo cruci oblatum est, unum & idem esse Solæ corpus* cle. *loquitur Concil. Trid. Secc. 22. cap. 2.) offerendi ratione diversa.*

SECC. 1